

รายงานการวิจัย

ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครอง ส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี

The Understanding of People about the Regional and Local Administrative of People in Bangkhuwat Sub District , Pathumthani Province

ดร.วันเฉลิม แสงสว่าง¹

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ
1) ศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชน
เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครอง
ส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด
จังหวัดปทุมธานี และ 2) เปรียบเทียบความรู้
ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการ
ปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่น
ของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัด
ปทุมธานี จำแนกตามกับสถานภาพส่วนบุคคล
บุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ ประชาชนใน
ตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี จำนวน 150
คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
ได้แก่ แบบสอบถาม 3 ตอน วิเคราะห์ข้อมูล
โดยสถิติความถี่ (frequency) และร้อยละ
(percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test)
การวิเคราะห์ทางเดียว (one-way ANOVA)
การทดสอบเป็นรายคู่ ด้วยเซฟเฟ้ (Scheffe's
test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ระดับความรู้ความเข้าใจของ
ประชาชนเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น
ของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัด
ปทุมธานี ในภาพรวม พบว่า ภาพรวมอยู่ใน
ระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย
ดังนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอมีอำนาจ
หน้าที่ควบคุมดูแลองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ และ
เรียกสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ได้ รองลงมาคือประธานสภาองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นเป็นผู้แทนสภาองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ในกิจการภายนอกและ เป็น
ประธานของที่ประชุมสภาองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง สามารถเข้าชื่อ
ร้องขอ ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อดำเนินการให้มี
การลงคะแนนเสียงถอดถอน ส่วนองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วยสภา
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้บริหารมี
ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

¹ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: การปกครองท้องถิ่น, และการปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

This purpose of the research were 1) to study the understanding of people about the regional and local administrative of people in Bangkhuwat sub district, Pathumthani province and 2) to compare the understanding of people about the regional and local administrative of people in Bangkhuwat sub district , Pathumthani province that classified by the personal status. The sample was consisted 150 people who lived in Bangkhuwat sub district , Pathumthani province. The tool used in this research was the questionnaire with 3 parts and the data analysis was used frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test , one-way ANOVA and Scheffe's test.

The result of the research revealed that;

1. The understanding level of people about the regional and local administrative of people in Bangkhuwat sub

district, Pathumthani province, the overall was at the high level, ranking in descending order of means that the provincial governor or chief district officer has the authority control of local governments according to authority and function and call the council members of local administrative organization, followed by the council chairman of local administrative organization was the council representative of local administrative organization in external affairs and the chairman of council meeting of local administrative organization. The voter can able petition to the provincial governor for impeachment vote management. By local administrative organization consist of local administrative organization council and the administrators were at the lowest average.

2. The comparative of understanding level of people about the regional and local administrative of people in Bangkhuwat sub district , Pathumthani province, classified by gender, age, occupation , education level and monthly income were not significantly different statistically.

Keywords: Regional Administrative , Local Administrative

บทนำ

การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาจากความจำเป็นของรัฐในการ

กระจายอำนาจการปกครองบางส่วนออกให้ท้องถิ่นดำเนินการบางอย่างได้ เพื่อประโยชน์ของท้องถิ่นเอง การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมิใช่การปกครองโดยอิสระอย่างสิ้นเชิง หรือมิใช่การปกครองที่เกิดจากสิทธิของชุมชนของท้องถิ่น แต่เป็นผลเกิดจากรัฐคือ รัฐเป็นผู้ให้กำเนิดการปกครองส่วนท้องถิ่น และรัฐย่อมสามารถควบคุมการปกครองท้องถิ่นได้ ความเป็นอิสระของแต่ละท้องถิ่นหรือการปลอดจากการควบคุมของรัฐจะมีมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับการปฏิบัติที่แตกต่างกันไปภายในรัฐแต่ละรัฐ

ลักษณะสำคัญของการปกครองท้องถิ่นนั้น ได้มีนักวิชาการกล่าวถึงหรืออธิบายไว้อย่างกว้างขวาง ในงานเรียบเรียงฉบับนี้ มีความประสงค์ที่จะนำเสนอให้นักศึกษาได้เห็นมุมมองที่อาจแตกต่างกันไปบ้างในบางจุดของการนิยามลักษณะสำคัญของการปกครองท้องถิ่น แม้ในภาพรวมแล้วจะไม่มี ความแตกต่างกันในเชิงความคิดมากนัก อย่างไรก็ตาม โดยทั่วไปแล้วการปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองซึ่งมีกำหนดขอบเขตพื้นที่ไว้แน่ชัด มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีโครงสร้างสถาบันรองรับ มีอำนาจและหน้าที่กำหนดไว้ทั้งโดยกว้างๆ หรือโดยบทบัญญัติเฉพาะ รวมทั้งมีความเป็นเอกเทศหรือความเป็นอิสระทางการเงินและอื่นๆ ในระดับหนึ่ง หากจะแจกแจงลักษณะสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น จะสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นนิติบุคคล ทั้งนี้เพื่อให้สามารถดำเนินการด้าน

ต่างๆ ได้อย่างเป็นอิสระพอสมควร การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมียุทธศาสตร์ที่สามารถรับผิดชอบกิจกรรมต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างเป็นอิสระตามกฎหมาย คือ ต้องมียุทธศาสตร์เป็นนิติบุคคลตั้งขึ้น โดยกฎหมายแยกออกจากส่วนกลาง และสามารถก่อพันธะทางกฎหมายได้ เช่น ทำสัญญาเป็นหนี้หรือทำนิติกรรมรูปอื่น ได้

2. การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นประชาชนต้องมีส่วนร่วม มีเสียงในการปกครองตัวเองการดำเนินการกิจกรรมของการปกครองท้องถิ่นนี้เป็นกระบวนการที่มีใช้กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยสิ้นเชิงแต่เป็นกระบวนการทางการเมืองที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทั้งทางตรงและทางอ้อม กล่าวคือ ประชาชนจะเป็นผู้เลือกตัวแทนเพื่อทำหน้าที่บริหารกิจกรรมของท้องถิ่น หรือเข้าร่วมกำหนดนโยบายหรือควบคุมตรวจสอบการดำเนินการของตัวแทนของตนได้

3. การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นประชาชนมีอำนาจอิสระในการบริหารกิจกรรม ภายในวงกรอบกิจกรรมและในขอบเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบนั้น หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องได้รับมอบอำนาจดำเนินการอย่างเป็นอิสระได้พอสมควร โดยไม่จำเป็นต้องรับฟังคำสั่งจากรัฐบาลกลางหรือหน่วยราชการจากส่วนกลาง แต่อย่างไรก็ตาม คำว่า อำนาจอิสระ (autonomy) เช่นที่กล่าวถึงไปนั้นหมายความว่า เป็นอำนาจในการกำหนดนโยบายในการตัดสินใจดำเนินการภายในขอบเขตข้อบังคับของกฎหมาย และในการบริหารงานบุคคล

4. การปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดหาและค่าใช้จ่ายได้อย่างอิสระ เมื่อเป็นอิสระในการดำเนินการแล้วหน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องมีอิสระในการจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นในการดำเนินงานคือ มีแหล่งรายได้ของตนเอง เช่น การได้รับสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาล หรือสามารถจัดเก็บภาษีบางประเภทได้รวมทั้งสามารถจัดหารายได้อื่นๆ ได้เองตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

จากบทบาทและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่พยายามดำเนินการบริหารจัดการในทุกๆ ด้าน เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน ทั้งนี้ในการบริหารจัดการจะดำเนินการสมบูรณ์แบบก็ต้องอยู่ที่ประชาชนในพื้นที่ให้ความร่วมมือในการพัฒนาอย่างจริงจัง แต่ปัจจุบันการให้ความร่วมมือมีน้อยมาก เนื่องจากการไม่เข้าใจในระบบ ข้อกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่างๆ ตลอดจนรูปแบบการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง การศึกษาครั้งนี้ มุ่งที่จะศึกษาหาระดับความรู้และความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับรูปแบบการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการ

ปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี

2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามกับสถานภาพส่วนบุคคล

สมมติฐานของการศึกษา

1. ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับมาก

2. ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับมาก

3. ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี และความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ไม่แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ผู้ศึกษามุ่งศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบล

บางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี จำนวน 150 คน ซึ่งดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนพฤศจิกายน 2556 – มกราคม 2557

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี จำนวนประชากร 150 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่อง เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุดและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ (สิน พันธุ์พินิจ, 2547, 153)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานีลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

(rating scale) 5 ระดับ (สิน พันธุ์พินิจ, 2547, 153)

การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

ได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ คั้งนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสังเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี และสร้างเครื่องมือประเภทแบบสอบถาม

ขั้นตอนที่ 2 สร้างแบบสอบถามโดยการกำหนดประเด็นให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดในการวิจัย (conceptual framework) ทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของแบบตรวจรายการ (check list) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale)

ขั้นตอนที่ 3 การนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปทดลองใช้ (try out) กับประชาชนในบางกระดี่ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.902

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัยต่อไป

วิธีการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้มีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้ศึกษาทำหนังสือ ถึงนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี เพื่อเก็บข้อมูลจากประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างให้ตอบแบบสอบถาม

2. จัดส่งแบบสอบถามใส่ซองพร้อมด้วยหนังสือขอความร่วมมือจากผู้นำชุมชนไปยังกลุ่มตัวอย่างเพื่อช่วยส่งและรับแบบสอบถามคืนในระยะเวลาที่กำหนด

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง ตรวจสอบและตรวจหาความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้จัดลำดับการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่อง เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุดและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน วิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี โดยการวิเคราะห์

หาค่าเฉลี่ย (mean) และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

4. การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี โดยจำแนกตามสถานภาพ ได้แก่ เพศ อายุ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เปรียบเทียบโดยการทดสอบที (t-test) สำหรับประชากรที่จำแนกสถานภาพเป็น 2 กลุ่ม และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) สำหรับประชากรที่จำแนกสถานภาพตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป เมื่อพบนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟได้ผลการศึกษานำเสนอ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, 132)

2. หาค่าร้อยละ (percentage) (สุวรรณศิริ โภคาภิรมย์, 2546, 95)

3. การหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2535, 277)

4. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2535, 281)

5. สถิติทดสอบที (t - test) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2542, 226-228)

6. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one - way analysis of

variance) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2535, 296)

7. สถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ด้วยวิธี S-method ของ (Scheffe) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2535 : 296 - 297)

สรุปผลการศึกษา

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 55.00 มีอายุ 25 - 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.00 มีอาชีพเป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 38.00 ระดับการศึกษา อนุปริญญาหรือ ปวส. คิดเป็นร้อยละ 46.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.00

2. ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี

2.1 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ด้านการปกครองและการรักษาความสงบเรียบร้อย พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก 3 ลำดับแรกดังนี้ การตรวจตรา ดูแล จัดการและรักษาสิ่งสาธารณประโยชน์ รองลงมาเป็นการรักษาความสงบและป้องกันทุกภัยของราษฎร และการเรียกลูกบ้านช่วยต่อสู้ติดตาม

คนร้าย หรือดับไฟหรือช่วยอย่างอื่น การประนีประนอมข้อพิพาทของราษฎรในหมู่บ้านตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.2 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ด้านการพัฒนาอาชีพและสังคม พบว่า ภาพรวมอยู่ระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ และระดับมาก 4 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก 3 ลำดับแรกดังนี้ การช่วยเหลือในการตรวจและนำเก็บภาษีอากรในเขตท้องที่ตำบลหมู่บ้าน รองลงมาเป็นการบำรุงและส่งเสริมอาชีพราษฎรในทางเกษตรกรรม พาณิชยกรรม อุตสาหกรรม การตรวจตราและรักษาผลประโยชน์ในการอาชีพของราษฎร และการจัดทำภาษีของสิ่งที่จะต้องเสียภาษีอากร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.3 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก 3 ลำดับแรกดังนี้ การช่วยเหลือในการดูแลเรื่องป้องกันภัยรองลงมาการป้องกันและปราบปรามการตัดไม้ทำลายป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติในเขตพื้นที่ และการช่วยเหลือดูแล การรักษา

ส่งเสริมสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ส่วนการป้องกันและปราบปรามการลักลอบตัดไม้ทำลายป่าและการกระทำผิดต่างๆ ในพื้นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.4 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ด้านการทะเบียนพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 รายการ ระดับปานกลาง 4 รายการ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก 3 ลำดับแรกดังนี้ ทำการสำรวจและจัดทำบัญชีสัตว์ที่ยังไม่ได้ทำตัวรูปพรรณ กรณีสัตว์หาย หรือสัตว์ตาย รองลงมาเป็นการจัดการให้ความสะดวกและรักษาความสงบเรียบร้อยเกี่ยวกับการเลือกตั้งต่างๆ และเป็นนายทะเบียนผู้รับแจ้งการเกิด การตาย การย้ายที่อยู่ ส่วนการเป็นผู้รับรองการขออนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.5 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ด้านการป้องกันฝ่ายพลเรือน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 2 ข้อ ระดับมาก 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก 3 ลำดับแรกดังนี้ การให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รองลงมาเป็นการปฏิบัติในฐานะเจ้าพนักงานดับเพลิงในเขตพื้นที่ และการแจ้งเตือนภัยและให้

ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ส่วนการสำรวจรายงานความเสียหายอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.6 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ด้านอื่นๆ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ ระดับมาก 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก 3 ลำดับแรกดังนี้ การตรวจตราดูแลที่ดินของรัฐมิให้ผู้ใดเข้าไปทำลายหรือเป็นอันตรายแก่ทรัพยากรในดิน รองลงมาเป็นการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (หมู่บ้านปลอดยาเสพติด) และการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด การสำรวจโรงเรียนหรือสิ่งปลูกสร้างกับที่ดินที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษี โรงเรียนและที่ดิน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2.7 ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวม พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านลักษณะงานด้านอื่นๆ ด้านการทะเบียน ด้านการป้องกันฝ่ายพลเรือน ด้านการปกครองและการรักษาความสงบเรียบร้อยทำงาน ตามลำดับ

2.8ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ในภาพรวม พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ และเรียกสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ รองลงมาคือประธานสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้แทนสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในกิจการภายนอกและเป็นประธานของที่ประชุมสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง สามารถเข้าชื่อร้องขอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อดำเนินการให้มีการลงคะแนนเสียงถอดถอน ส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วยสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้บริหารมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2.9ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ในรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 6 รายการ ได้แก่ 1) การประนีประนอมข้อพิพาทของราษฎรในหมู่บ้านตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย 2) การสำรวจรายงานความเสียหายอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติ 3) การควบคุมดูแลลูกบ้านให้ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบแบบแผน 4) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วยสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้บริหาร ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น คือ ผู้มีสัญชาติไทยและมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ และ 6) สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่มีสิทธิตั้งกระทู้ถามผู้บริหาร หรือรองผู้บริหารเกี่ยวกับการงานในหน้าที่ได้ ในรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด 6 รายการ ได้แก่ 1) การช่วยเหลือในการดูแลเรื่องป้องกันภัย 2) การช่วยเหลือในการตรวจและนำเก็บภาษีอากรในเขตท้องที่ตำบล หมู่บ้าน 3) ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ และเรียกสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ 4) การป้องกันและปราบปรามการตัดไม้ทำลายป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติในเขตพื้นที่ 5) ประธานสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้แทนสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในกิจการภายนอกและ เป็นประธานของที่ประชุมสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 6) รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจมาจาก เงินกู้จาก องค์กร หรือ นิติบุคคลต่างๆ ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับภาษีอากร

3. การทดสอบสมมติฐาน

3.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องที่และการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามเพศ ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความรู้ความเข้าใจของประชาชน เกี่ยวกับการ

ปกครองท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามอายุพบว่าในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามอาชีพ พบว่าในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่าในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนพบว่าในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี

1. ในรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 6 รายการ ได้แก่

1.1 การประนีประนอมข้อพิพาทของราษฎรในหมู่บ้านตามข้อบังคับ

กระทรวงมหาดไทย ซึ่งแสดงว่าประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานีขาดการรับรู้เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องของการประนีประนอมข้อพิพาทของราษฎรในหมู่บ้านตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย

1.2 การสำรวจรายงานความเสียหายอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติ ซึ่งแสดงว่าประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานีมีการรับรู้เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในระดับน้อยเนื่องจากส่วนใหญ่คิดว่าการสำรวจรายงานความเสียหายอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติเป็นหน้าที่ของเทศบาล

1.3 การควบคุมดูแลลูกบ้านให้ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบแบบแผน ซึ่งแสดงว่าประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี ขาดการรับรู้เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องการควบคุมดูแลลูกบ้านให้ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบแบบแผน

1.4 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วยสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้บริหาร ซึ่งแสดงว่าประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี มีการรับรู้เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นเนื่องจากส่วนใหญ่คิดว่าสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้บริหารเป็นกลุ่มบุคคลที่เข้าไปทำงาน

ให้กับประชาชนจึงไม่ได้แบ่งแยกหน้าที่การปฏิบัติงาน

1.5 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้บริหารสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือผู้มีสัญชาติไทยและมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ ซึ่งแสดงว่าประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานีมีการรับรู้เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื่องจากในปัจจุบันการเลือกตั้งได้กำหนดให้ผู้ที่มีสิทธิ์เลือกตั้งได้ตั้งแต่อายุ 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป

1.6 สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่มีสิทธิตั้งกระทู้ถามผู้บริหารหรือรองผู้บริหารเกี่ยวกับการงานในหน้าที่ได้ ซึ่งแสดงว่าประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานียังขาดการรับรู้เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติการปกครองท้องถิ่นและการปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับหน้าที่ของสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการตั้งกระทู้ถามผู้บริหาร หรือรองผู้บริหารเกี่ยวกับการงานในหน้าที่ได้

2. ในรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด 6 รายการ ได้แก่

2.1 การช่วยเหลือในการดูแลเรื่องป้องกันภัย ซึ่งแสดงว่าประชาชนในเขตตำบลโคกสูง จังหวัดนครราชสีมามีการรับรู้เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ให้การช่วยเหลือในการดูแลเรื่องป้องกันภัยให้กับประชาชนในเขตพื้นที่

2.2 การช่วยเหลือในการตรวจและนำเก็บภาษีอากรในเขตท้องที่ตำบลหมุ่มบ้าน

ซึ่งแสดงว่าประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานีมีการรับรู้เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการช่วยเหลือในการตรวจและนำเก็บภาษีอากรในเขตท้องที่ตำบลหมุ่มบ้าน

2.3 ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามการตามอำนาจหน้าที่ และเรียกสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ ซึ่งแสดงว่าประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานีมีการรับรู้เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในผู้ว่าราชการจังหวัด หรือนายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ และเรียกสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้

2.4 การป้องกันและปราบปรามการตัดไม้ทำลายป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติในเขตพื้นที่ ซึ่งแสดงว่าประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานีมีการรับรู้เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในว่าผู้นำของเขามีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการตัดไม้ทำลายป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติในเขตพื้นที่

2.5 ประธานสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้แทนสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในกิจการภายนอกและ เป็นประธานของที่ประชุมสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงว่าประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานีมีการรับรู้เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจว่า ประธานสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้แทนสภาองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น ในกิจการภายนอกและ
เป็นประธานของที่ประชุมสภาองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น

2. รายได้ขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น อาจมาจาก เงินกู้จาก องค์กร
หรือ นิติบุคคลต่างๆ ค่าธรรมเนียม ค่า
ใบอนุญาต และค่าปรับภาษีอากร ซึ่งแสดงว่า
ประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี
มีการรับรู้เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจว่า
รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจ
มาจาก เงินกู้จาก องค์กร หรือ นิติบุคคล
ต่างๆ ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และ
ค่าปรับภาษีอากร

ข้อเสนอแนะ

ความรู้ความเข้าใจของประชาชน
เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นและการปกครอง
ส่วนท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบางคูวัด
จังหวัดปทุมธานี

1. ผู้ที่มีหน้าที่ในองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นควรให้ความรู้เกี่ยวกับการ
ประนีประนอมข้อพิพาทของราษฎรใน
หมู่บ้านตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย แก่
ประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัดปทุมธานี

2. ผู้ที่มีหน้าที่ในองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นควรให้ความรู้เกี่ยวกับการสำรวจ

รายงานความเสียหายอันเนื่องจากภัย
ธรรมชาติ แก่ประชาชนในตำบลบางคูวัด
จังหวัดปทุมธานี

3. ผู้ที่มีหน้าที่ในองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นควรให้ความรู้เกี่ยวกับการ
ควบคุมดูแลลูกบ้านให้ปฏิบัติตามกฎหมาย
และระเบียบแบบแผน แก่ประชาชนในตำบล
บางคูวัด จังหวัดปทุมธานี

4. ผู้ที่มีหน้าที่ในองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นควรให้ความรู้เกี่ยวกับองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วยสภา
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้บริหาร
แก่ประชาชนในตำบลบางคูวัด จังหวัด
ปทุมธานี

5. ผู้ที่มีหน้าที่ในองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นควรให้ความรู้เกี่ยวกับผู้มีสิทธิ
เลือกตั้งผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น คือ ผู้มีสัญชาติไทยและมีอายุไม่
ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ แก่ประชาชนในตำบล
บางคูวัด จังหวัดปทุมธานี

6. ผู้ที่มีหน้าที่ในองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นควรให้ความรู้เกี่ยวกับสมาชิก
สภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่มีสิทธิตั้ง
กระทู้ถามผู้บริหาร หรือรองผู้บริหารเกี่ยวกับ
การทำงานในหน้าที่ได้ แก่ประชาชนในตำบล
บางคูวัด จังหวัดปทุมธานี

เอกสารอ้างอิง

- ไกรศักดิ์ วรรทัด. (2544). ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ต่อการ
เลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สุรินทร์.

- ชาติชัย สาลีผล. (2544). ความรู้ความเข้าใจในการชำระภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด ของผู้ประกอบการค่าน้ำมันในจังหวัดตราด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณรงค์ฤทธิ์ ประสิทธิ์นาค.(2546).ความรู้และทัศนคติต่อการชำระภาษีของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลค่าย อำเภอลำดวน จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทวี พลศิลา. (2546). ความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองเลย จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญยฤทธิ์ สราภิรมย์. (2547) ความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540: ศึกษากรณีข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญเพ็ง แสงการिया (2545). ความรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นเกี่ยวกับการกระจายอำนาจทางการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- บุญศรี อ่วมปราณี. (2546). คู่มือแนวทางปฏิบัติการจัดการศึกษาของท้องถิ่น แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2543. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.
- ปฐม มณีโรจน์. (2540). จริยธรรมในการบริหารภาครัฐ. ใน เอกสารนำเสนอในการร่วมอภิปรายหัวข้อเรื่อง การพัฒนาจริยธรรมในการบริหาร: จากรากหญ้าสู่รากแก้ว วันที่ 15-16 พฤษภาคม 2540. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติและมหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พนมไพร เกตุษา. (2545). จิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยครูพระนคร.
- ศิวพร รื่นใจชน. (2549). ความรู้ความเข้าใจในสิทธิของประชาชนเกี่ยวกับธุรกิจให้เช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ศึกษากรณีประชาชนหมู่ 1 ตำบลท่ามะขาม อำเภอมะนัง จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุชาติ พึ่งสาย. (2548). ความรู้ความเข้าใจ และเจตคติต่อสิทธิหน้าที่ ในการบริหารจัดการท้องถิ่นกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาของประชาชน ตำบลบ้านคลองสวนอำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

- สุมลมาลย์ เตียวโป้.(2545). ความรู้ความเข้าใจของประชาชนที่มีต่อกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง: กรณีศึกษาตำบลดอนชมพู อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา. ภาคนิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- แสงจันทร์ โสภากาล. (2544). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับ องค์การบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ปริญญา สถาบันราชภัฏเลย. อุดมพร วิลาทอง.(2541). ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติเรื่องการเมืองการปกครองของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนในอำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Booms, B.H., & Benjamin M.S. (1971). "The service encounter diagnosing favorable and unfavorable incidents". *Journal of Marketing*, 54, 71-84.
- Davis,K. (2002). **Human Behavior at Work: Organizational Behavior** (7th ed). New York: McGraw-Hill.
- Good,C.V. (1973). **Directory of Education**. New York : McGraw- Hill Book.
- Shirakashi. (1996). **Selected reading and projects in social psychology**. New York: Macmillan.